

1850-06-10

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Dateret efter poststempel.

Sender's location:

København

Recipient's location:

Magleby, Møn

Mentioned people:

Meta Boisen

Peter Boisen

Alfred Hage

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Archive:

Mappe 3 nr. 17

TRANSCRIPTION

Mappe 3 nr. 17a

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard hos Gaardmand Hans Peter Petersen

Magleby Sogn

pr Stege

|bedes afsendt med pastor Ingersløvs postbud

betalt|

10.6.1850

|Paa den vedlagte Seddel har jeg skrevet, hvad jeg kunde huske af
Prædiken i dag, Søndag|

Hvor inderlig glad jeg blev da jeg saae Dit Brev behøver jeg vel ikke at fortælle Dig, kjære, velsignede Ven! Af bar Ivrighed havde jeg nær ikke faaet det op, men det var ogsaa fælt mange Oblater Du havde sadt for. Jeg slugte Brevet, men efter at have sultet i 8 Dage, kan Du jo nok begribe, at den Bid ikke nær kunde mætte mig, godt var det da, at det gik med det som med [[Gutten]] [?Sommer], der, hvor meget de saa ogsaa spiste af den, dog aldrig blev fortæret; saa jeg kunde da læse Dit Brev om og om igjen. Stor Kjedelig var Du mig rigtignok ikke, naar Du bare vil skrive er det ligemeget hvorom det er; det er saa deiligt at faae Brev! Idag længes jeg ubeskrivelig meget efter Dig, men jeg skal nok være fornuftig og holde Lunet ved lige, saa Ingen skal kunde klage over mig; men det kan jeg godt mærke, at Du iaar er bleven mig endnu mere uundværlig end i fjor. Igaar var jeg paa den etnografiske Samling med din Moder, Mine og Ane, jeg blev om Aftenen hos Din Bestefaders, og det var meget hyggeligt og rart, men jeg glæder mig dog endnu mere til at sidde en eftermiddag i min lille Stue og tale i Ro med Din Moder, der er saa kjærlig og nydelig imod mig.

Du spørger mig hvordan det er at være rigtig Gudmoder, det er mageløst, jeg holder af det barn, som jeg ikke har holdt af noget Andet, men hvordan skulde Andet ogsaa være muligt? naar man har svaret saa alvorligt for det,

●2●

naar man har bragt det til Christus, og for hans Ansigt loved at give det al den Kjærlighed man kunde, saa er det jo ikke længer noget fremmed Barn, men det hører en [overstreget:d] jo virkelig til. Naar jeg saadan tænker på det uskyldige, fredlige Udtryk, der [er] i det lille Ansigt, saa forekommer det mig, som om det meget mere maatte være hende, der bragte mig til Herren end omvendt, næsten er ogsaa begge dele forvente, men det kan jo kun gjøre Kjærligheden endnu stærkere. Hvis jeg

nogensinde skulde glemme hvad jeg skylder hende, saa maa Du minde mig derom.

Mandag

Fra Kirken gik jeg igaar op til Meta, jeg traf hende ene hjemme; det første Indtryk jeg fik var meget rart, hun [?] saa nydelig ud og var saa omhyggelig for sin lille Pige, saa jeg ret blev vel til mode ved at tale med hende. Men saa fortalte hun at Boisen skulde i Skoven om Eftermiddagen og, da han formodentlig først kom sent hjem saa tænkte hun at hun vilde blive hos Forældrene om Natten, iforrige Uge var hun der saadan fra Løverdag til Tjirsdag; er det dog ikke underligt? Jeg veed ikke hvad Boisen synes derom, jeg synes det maa være meget uhyggeligt at have en Kone, der lever hos Andre, og det veed jeg da at Du synes ogsaa; men det kan endda gjerne være at det ikke er ham videre imod, eller ogsaa har han, som formodentlig ikke Kraft nok til at sætte Noget andet igjennem . Men selv om Boisen er tilfreds dermed, er det ikke alligevel galt? Hun klager over at Pigen har for megen Magt, men paa den Maade vil hun jo bestandig faae mere. Forresten er det ikke underligt at Det kan friste hende for Boisen

●3●

er virkelig ikke meget hjemme og Forældrene forguder hende jo; hun fortalte at det var saa deiligt at see hvor glad hendes fader var over at have hende hjemme, især naar hun om Morgenens kom ind og sad og snakkede med ham.

I formiddags kom Din Moder og blev et Paar Timer hos mig; hun |saa| Dukkehuset og syntes meget godt derom; Hun bad mig hilse Dig mange Gange og tillige spørge om Du havde noget Skidentøi, som hun kunde faae med sig, for hun haabede ret, der skulde komme en Buud ind efter hende; hvis Du har Noget kan Du ikke beskrive mig hvor det ligger, saa kunde jeg gaae ud med hende en Dag og faa det samlet.

Blomsterne begynder nu at springe ud, det er saa deiligt i Haven, men jeg kommer der dog aldrig, fordi jeg ikke har Dig at gaae med.

Høyens var igaar hos Hages; Høyen var desværre ikke videre rask, han har Hovedpine, er gnaven og klager over at der gaaer saa mange Penge med for Tante Gitte spiser saa meget Tykmælk, o.s.v.

Med Fader er det bogstaveligt det samme det er trist nok for Sommeren synes man dog skulde gjøre ham godt.

Og saa Farvel, Du kjære Ven! Lad mig see Du herefter gjør Dine Breve lidt længere end sidst, Fyld dem med hvad Du vil, det er det samme. om det saa var med Tegninger. Ikke Sandt!? Det var et meget beskedent Forlangende.

Din G.

Skriver jeg rigtigt udenpaa Dine Breve?

Kan den indlagte Brevet for jeg, brænt op, hvad jeg kunde
sige af Fortiden i dag, Dindig

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3 Nr. 17a

Jeg er virkelig glad jeg blev da jeg fik. Dit Brev
besvarer jeg net, ikke at fortælle dig, hvem jeg er.
Men! af det I skrev forde jeg var ikke forrest det
op, men det var en god mange Malerier i
færdigt for. Jeg skrev Brevet, men efter at
jens Brevet i mægen & i dag, kan du jo nok begynde
at den Brev der var Brevet med mig, og det var
det da, at det var det som var med Brevet, for
forresten de var en Brev af den, og alder blev
forresten; for jeg kunde da ikke dit Brev om en
om igen. Men kjærlig som du mig rigtigst ikke,
men du har vil, forresten for er det Brevet forresten
det, det er en Brev at den Brev. Jeg blev
gik jeg i Brevet med mig, men jeg skal
ikke nok forresten og forresten Brevet med mig, for den
skal Brevet blive med mig, men det kan jeg godt nok
ikke at du kan se Brevet mig, og det var Brevet
ind i det.

Jeg var jeg den af Brevet Brevet, med den
Brevet, Brevet, det, jeg blev en Brevet for den Brev.
forresten og det var mig i Brevet og Brevet, men jeg gik
mig Brevet med mig, det at det er i Brevet Brevet
Brevet Brevet og Brevet Brevet med den Brevet, forresten
Brevet mig rigtigst mig.

Det Brevet mig Brevet det er at det er rigtig Brevet
det er Brevet, jeg Brevet af det Brevet, forresten Brevet
forresten af Brevet Brevet, men Brevet Brevet Brevet
Brevet. men man for Brevet forresten for det,

[illegible]

Har den spottet minne i Gristen
heller om Gleden og Lykken, da paa
i Gristen om den Gledesid, da
frem i Hænderne som i Hænderne
næst; men ~~da~~ man i Gristen vil
næst samme Gled og Lykke bære
i Hænderne og Hænderne, da vilde
da ikke spottet minne man vil
Gleden i den. Men man i Gristen
ikke vil file den, da den og skal
ikke vil. Den; man der ligger det
næst, at file den, det er Hænderne
næst bændig Hænder, og det kan
den skal næst, at Toven bliver næst;
ni man den og den vil næst
Gleden og Gristen og den vil Toven
og Hænderne fra den, da man
den vil næst. Det kan ikke
næst at vil den fra den vil næst
Gleden af alle den, man det kan
næst næst at næst, at ni man
Toven, at ni, som vilde at Toven
vil den vil Liden. Toven
man ni fra man vil vil fra
den vil ni vil vil vil vil Peter
den vil vil vil vil vil vil vil
Liden, man vil vil vil
den vil vil vil vil vil vil vil

brindende og blygsomt at synke, men
vandt dog i sin stiel til Jovian, at
den manden fræls i sin og da nær
det Jovian, sigte til sin, "der
Lidelse, hvorfor bristende det?

Deri ligger det jo alt i at Tivlen
opmærksomhed og; men vi indvilligke den
da vil glæde og sin færd og fuld
og vi vil da sin en Tjalefærd
sin manden ikke som færd,
men, sin allende færd kan
giver og lykkelige sin vi er i sand
det at mod sin alle, sin vi i sand
Dette færdige man uanset alle
Lidelse. Og ja! Efter at
minde sin Lidelse: Tivlen er det
vi sand, trode og med Gud's Gode
skat vi og sin mand sin.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 3, Nr. 176

det er ugentlige færdige af
Tivlen, i sin, jeg vilde indse, at
sin mand, færdige færd sin, jeg vil
kender sin færdige til sin, Tivlen sin
og sin færdige sin gode og kender at
sin færdige af sin. det er ugentlig
færdige, men færdige sin færdige, sin
at sin færdige og kender Tivlen sin
man sin færdige sin mand sin færdige
glæde og det færdige sin mand sin færdige
færdige sin færdige af sin færdige. Tivlen sin
færdige sin færdige sin færdige sin færdige
færdige sin færdige sin færdige sin færdige